

Kako bi opisal_a situacijo, v kateri se nahajaš?(3 responses)

1. Opisala bi jo kot narobe razumljeno. Lenobe ne poznam, ampak dela ne dobim, zdi se kot da ga nočem. In če zavrnem nekaj kar ni zame, so vsi začudeni, ker obupani ljudje bi morali pograbit karkoli. Nočem česar koli, zato se tudi trudim. Težko za razumeti.

2. Neprestani dnevni trud ohranjati pozitivnost, da bom dobila delo in razmišljanje/načrtovanje kako bi z dodatnimi aktivnostmi postala bolj konkurenčna na trgu dela.

3. Trenutno se nahajam v razmeroma stabilni situaciji, a sem prepričana, da se bodo stvari spremenile, ko se ne bom mogla več zanesti na podporo domačih, prav tako pa ne bom mogla več opravljati dela preko študentske napotnice. Kolegi, ki so že vstopili na trg dela se namreč soočajo z izjemno prekarnimi oblikami dela, mnogi so zaposleni preko SPEjev in podjemnih pogodb, kljub temu, da bi bila za delo, ki ga opravljajo, bolj primerna zaposlitev za nedoločen čas. Zgovorno je že dejstvo, da v širšem krogu prijateljev, ki so stari nekje med 25 in 33 let poznam zgolj enega ali dva z razmeroma stabilno zaposlitvijo, ki jima omogoča samostojno življenje in načrtovanje prihodnosti.

Kako vidiš svojo prihodnost?(3 responses)

1. Vsekakor neustaljeno in polno stresa.

2. Za sedaj imam občutek, da je oddaljena, saj je težko načrtovati, za pet let vnaprej, v situaciji v kateri sem (brezposelna). Lažje načrtujem osebne male korake: vpis v izobraževanje ali tečaj, prostovoljstvo, hobij, prosti čas ipd. Saj ne morem vedeti, da bi rekla: "V roku enega leta bom zaposlena, si kupila avto, nato stanovanje in sčasoma razmišljala o družini." Vse te stvari se zdijo oddaljene, čeprav bi si v prihodnosti to želela...

3. Kot sem že zgoraj nakazala menim, da bo moja prihodnost zaznamovana z nestabilnostjo, prekarnostjo in anksioznostjo. Že samo študentsko delo je sicer področje mnogih izkoriščanj in malverzacij, izven študentskega prostora pa so kršitve še hujše, stabilnosti pa je še manj. Mladi smo prisiljeni že tekom študija nenehno skrbeti za razvijanje pre mnogih kompetenc, ki so zaželeni pri delodajalcih, obvladati moramo uporabo številnih računalniških programov, imeti odlično znanje različnih tujih jezikov in izkušnje več letnega dela. Zaradi takšnih zahtev na trgu dela in tiranije "izkušenj", smo pripravljene sprejemati podplačana ali celo zastojnska dela ter upamo, da bo kakšna dodatna vrstica na našem unikatnem CVju, za privlačen dizajn katerega smo porabili kar nekaj dni in obrabili kar nekaj živcev, pripomogla k naši zaposljivosti. Tudi, če nam uspe in delo dobimo, obstaja veika verjetnost, da bomo prisiljeni sprejeti slabe delovne pogoje in nedostjno plačilo. Korektno plačilo je očitno stvar preteklosti, treba je namreč stopiti v korak s časom in se prilagajati družbenim tendencam. Delavske pravice so po mnenju nekaterih že davno preživeti koncept, SPji pa prinašajo blaginjo in posameznikovo osvoboditev. Pri tem apologeti novih oblik izkoriščanja pozabijo omeniti, da pomeni prisilna zaposlitev preko SPja izjemo obremenitev delavca, ki se ob nezmožnosti plačila vseh nakopičenih prispevkov verjetno ne počuti prav nič svobodnega. Ampak ne, mladi si vendar želimo fleksibilnosti in nastabilnosti, prav tako pa naša srca hrepenijo po možnostih opravljanja zastojnskega dela. Koga briga plačilo hrane in najmnine, mlade danes pri življenju ohranjata zagnanost in ljubezen do dela!

Kakšne spremembe si želiš?(3 responses)

1. Želim si, da bi ne delodajalci lahko zaposlili in da bi bila lahko zaposlena. Probleme imamo eni in drugi, želim si, da jih ne bi bilo, ker vsi nočejo izkoriščati, nihče pa noče biti izkoriščen. Vsekakor je sprememba, ki si jo želim sprememba in ne le 1% izboljšanja.

2. Da bi bili delodajalci bolj pripravljeni zaposlovati mlade in bi bile vrednote v ospredju pred in med zaposlitvijo. Da bi se ljudje zavedali realne slike mladih, ki čeprav nekateri želijo biti fleksibilni (na primer med časom študija), smo mladi, ki si želimo stalnosti in stabilnosti. Potrebna sprememba je, da bi se mladi bolj cenili, predvsem cenili svoje delo in se začeli zavedati, da imajo obveznosti ter tudi pravice na delovnem mestu. Upam, da v prihodnosti spremenimo pasivno sprejemanje trenutne realne slike, ko je s strani delodajalca vse sprejemljivo in se bo nepravilno ravnanje ustavilo in popravilo na ravni podjetja ter širše družbe. Zadnja želja: ko ne bo krivda na strani mladih v smislu, "saj ti ni bilo tako hudo na prejšnem delu, četudi bi morala odpreti s.p. ali delati na kakršnikoli način bi želeli oz. ti ponudili". #truestory Prestaviti odgovornost na mlade za vse izzive in težave s katerimi se soočamo ob iskanju prve zaposlitve, se mi zdi nepošteno in si želim, da bi širša družba prenehala s tem absurdom. Pravijo, da na mladih svet stoji - čakam tisti dan, ko bo trg dela to spoznal in prepoznal ter temu primerno deloval.

3. Želim si predvsem urejenega področja študentskega dela, ki bi ga morale nadomestiti štipendije, tako da bi imel vsak možnost kvalitetnega študija, brez skrbi za lastno preživetje. Na ta način bi se tudi sprostil mnoga delovna mesta, ki so sedaj na voljo samo študentom. Želim si tudi večjih pooblastil inšpektorata za delo in bolj inenzivnega preganjanja izkoriščanja na trgu dela. Predvsem se mi zdi nujno najti strategije za omejitev zaposlovanja preko SPjev, absolutno nedopustno je, da se je slednje tako razširilo. Bi napisala več, ampak se mi mudi na delo. ;)